

лина въ Търново — 1000 аспри. Остатъка отъ 100,004 аспри, които ималъ да взема отъ приключена смѣтка между него, завещателя и неговия братъ, той подарявалъ на споменатия по-горе Дамяно ди Марко, когото и опредѣлялъ за свой универсаленъ наследникъ и ексекutory на завещанието. Текста на това последното удостовѣрилъ самия търновски свещеникъ Николо Годинъ и следнитѣ свидетели: Коленда Новело, Николо Павловичъ и Джиовани Лукари¹⁾. Изпълнителя на завещанието направилъ декларация въ края на завещанието, че се задължава съ всичкитѣ си имоти да изпълни волята на завещателя, като плати на време на всички, които сж означени въ акта²⁾.

Самото завещание, както билъ реда, било изпратено за регистриране въ Дубровникъ, кждето било вписано въ нотариалнитѣ завещателни книги едва на 2 августъ 1639 г.

Отъ текста на тѣзи документи се разбира лесно, че презъ 60—70-тъ години на 16 в. града Търново отново се издигналъ като търговски градъ, въ когото и била заселена доста значителна по брой дубровнишка колония. Сжествуването на такава колония въ Търново било констатирано още нѣколко години преди това, въ релацията на свещеника Иеронимо Арсенго отъ 1581 г. за Търново (Tarnovo casale). Той писалъ следното: „Далеко е отъ Провадия 4 дни — има 8 латински кжщи съ 25 души дубровнишки търговци. Направили сж една кжщичка за църква, която се нарича Св. Мария. Отъ три години сж безъ капеланъ“³⁾. Отъ този докладъ се разбира, че търновската колония била доста голѣма, почти толкова по броя на търговцитѣ, колкото сж били колониитѣ въ София и Провадия презъ тази епоха.

Споменатия въ завещанието търновски капеланъ, — Нико Годинъ, е отбелязанъ и въ други документи. Той билъ отъ 1577 г. свещеникъ въ Провадия. Въ Търново се премѣстилъ презъ 80-тъ години, гдето останалъ дори до 1597 г. Въ едно писмо отъ тази година, вмѣкнато заедно съ други писма въ търговския регистъръ на Рести, се казва, че свещеника Годинъ помагалъ за препращането на търговската кореспонденция на дубровчанитѣ за Провадия⁴⁾. Отъ релацията на Иеронима се разбира, че той 20 години преди това билъ доста известенъ като добъръ граматикъ⁵⁾.

По-подробни данни за търговията на търновскитѣ колонисти сж дадени въ самия регистъръ на Рести. Той е търгувалъ най-вече съ Дамяно ди Марко, сжщия Damiano di Marco cadi, който билъ съдружникъ и по-после универсаленъ наследникъ на Божиновичъ. Сжщиятъ е споменатъ, както се каза, още презъ 1577 г. въ едно арбитражно

¹⁾ п. т.

²⁾ „Io Damiano di Marco prometto et mi obbligo con tutti li mia beni di esegvire la volontà di sopra detto testatore, et assegnare et pagare a ognuno in termine assegnationi et io Damiano scrissi mani propria . . .“ п. т.

³⁾ „Tarnovo casale lontano di Provadia quattro giornate verso maestro, sono otto case di latini con 25 persone mercanti ancora Ragusei, han fatta una casetta per chiesa, quale se chiama santa Maria. Sono stati tre anni senza cappellano . . .“ Fermentžin, 9.

⁴⁾ Иречекъ, К. Пжтувания, 242.

⁵⁾ Fermentžin, 9 „ha buona grammatica“.